

1. ชื่อผลงาน

1.1 ชื่อภาษาไทย ล้างมือปลอดภัย

1.2 ชื่อภาษาอังกฤษ Use of Safe Bottle for Children with Intellectual Disabilities

2. ชื่อหน่วยงาน หอผู้ป่วย 3

3. ปีที่ดำเนินการ 2558

4. คำสำคัญ :

ล้างมือ หมายถึง การใช้น้ำยาล้างมือในการทำความสะอาด
ปลอดภัย หมายถึง ผู้บกพร่องด้านสติปัญญาไม่เป็นอันตราย

5. เป้าหมาย :

เพื่อลดความเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุจากการที่ผู้บกพร่องด้านสติปัญญาใช้น้ำยาล้างมือตามลำพัง
ตัวชี้วัด

1. ผู้บกพร่องด้านสติปัญญาไม่สามารถใช้น้ำยาล้างมือโดยลำพัง 90 %

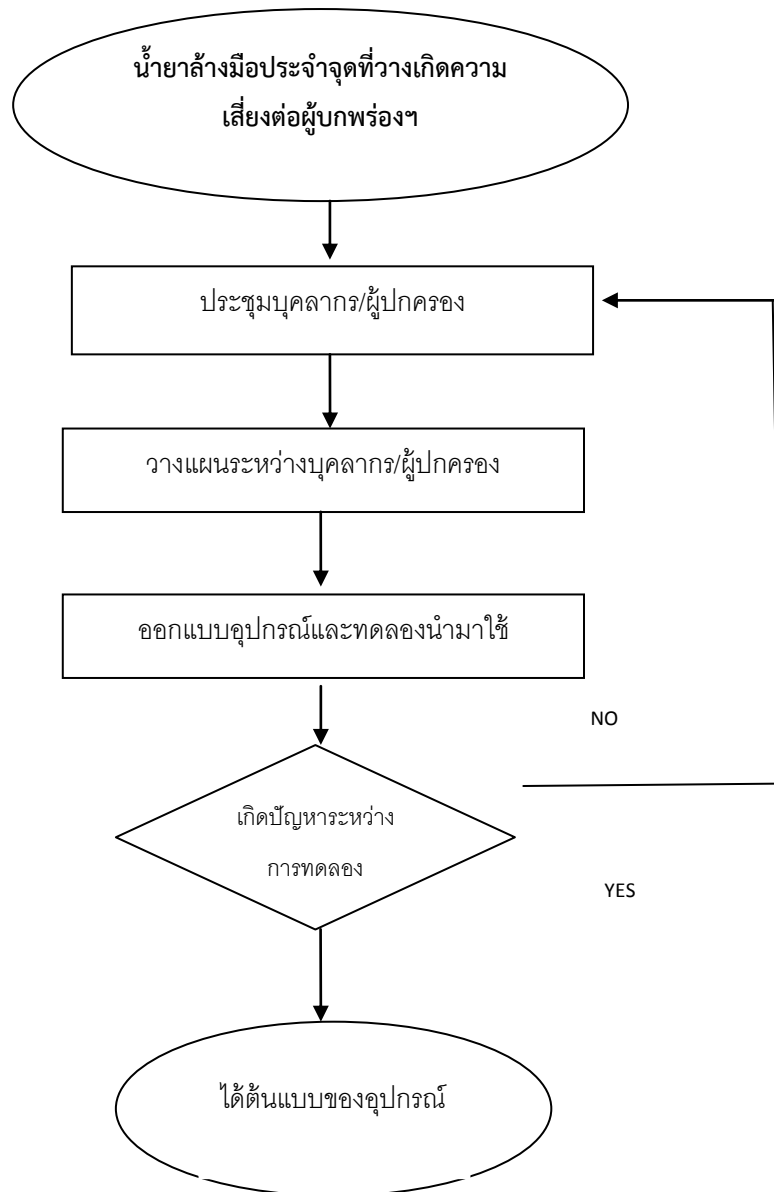
2. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจระดับมากขึ้นไปมากกว่า 80 %

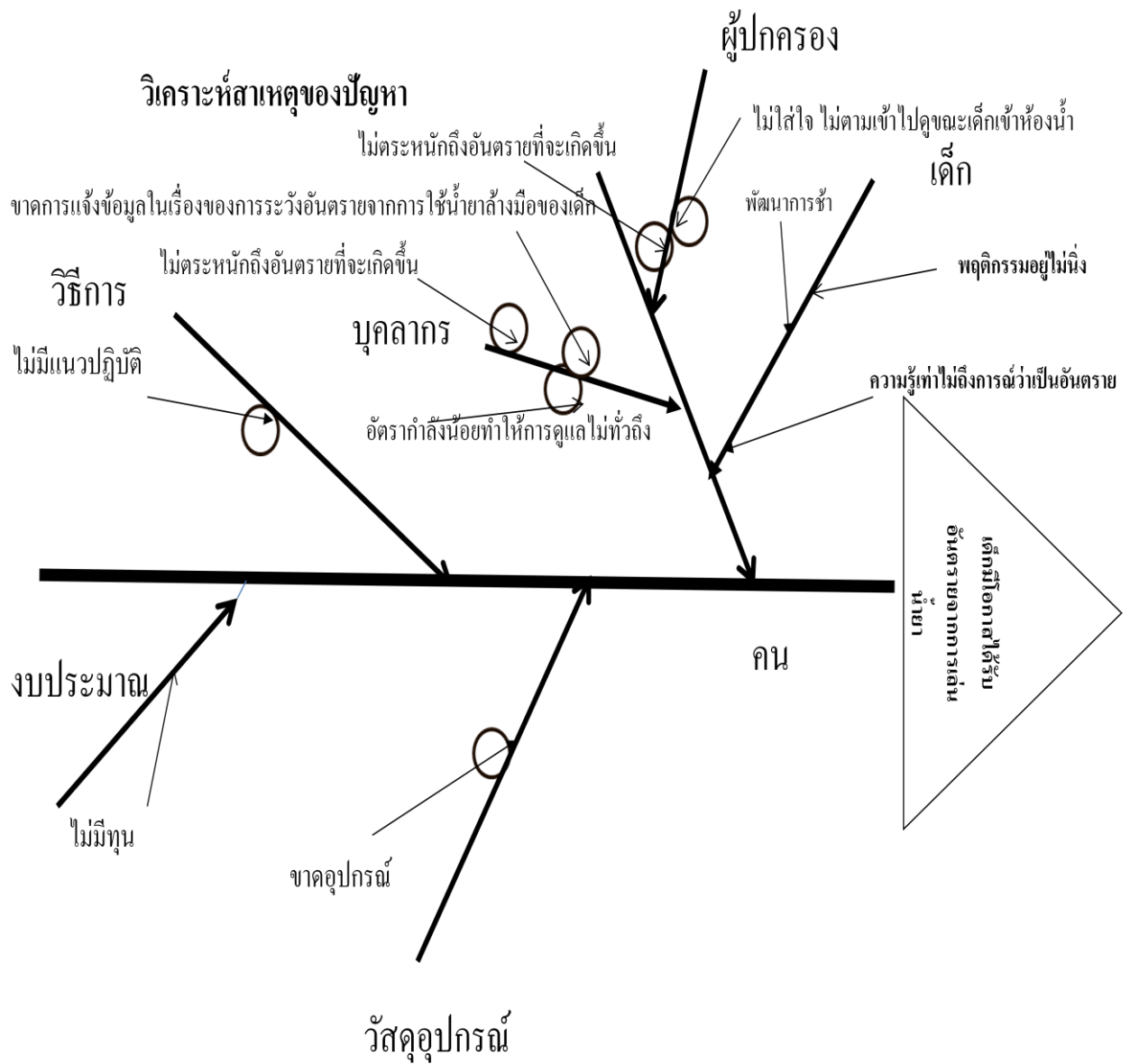
6. ปัญหาและสาเหตุ :

หอผู้ป่วย 3 สถาบันราชานุกูล รับผู้บกพร่องด้านสติปัญญาระดับรุนแรง อายุ 6 – 18 ปี ซึ่งยังมีปัญหาด้านสมาธิ อยู่ไม่นิ่ง ยังไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจ แต่ความปลอดภัยของผู้ใช้บริการมีความสำคัญมาก ดังนั้นเมื่อทางหน่วยงานรณรงค์เรื่องล้างมือ เพื่อป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ จึงได้เพิ่มน้ำยาล้างมือในทุกจุดของอ่างล้างมือ แต่เนื่องจากผู้ใช้บริการเป็นผู้บกพร่องด้านสติปัญญาระดับรุนแรง ไม่เข้าใจในการห้ามเปิดขวด ห้ามกดน้ำยาเล่น ห้ามนำ น้ำยาเข้าปาก ฯลฯ ซึ่งถ้าผู้ปกครอง ไม่สามารถตามมาทันได้ในทุกครั้ง อาจเกิดความเสี่ยงสูงเมื่อใช้ตามลำพัง เมื่อหน่วยงานได้นำน้ำยาไว้ในห้องน้ำในเดือนแรกที่ใช้ ได้พบอุบัติเหตุ 4 ครั้ง/เดือน แต่ยังคงอยู่ในระดับ near miss เนื่องจาก ผู้ปกครองและ บุคลากรในหน่วยงาน ได้พบเห็นกดน้ำยาเอง บ้าง กำลังเปิดขวดเทน้ำยา บ้าง ฯลฯ จึงได้เปลี่ยนที่วางขวดน้ำยา ไว้ที่สูง แต่มีผู้บกพร่องด้านสติปัญญา บางคนสูงมากกว่า 170 ซม. จึงสามารถหยิบถึงได้ ใช้แบบติดตั้งฝาผนังพบบ ก้านที่กดหัก ทดลองไปใช้แบบ sensor ที่นอกหน่วยงานโดยนำมือมารองน้ำยาจะไหลหยุดลงมาเองก็พบว่าเล่นไม่ยอมหยุดใช้มือมารองครั้งแล้วครั้งเล่า สุดท้าย ต้องนำขวดน้ำยาไว้ในตู้ด้าน นอกซึ่งไม่สะดวกต่อการใช้งาน ทำให้หน่วยงานต้องระดมสมองเพื่อประดิษฐ์ นวัตกรรม อุปกรณ์ใส่น้ำยาที่เหมาะสม สะดวกกับ การใช้ทั้งผู้ปกครองและบุคลากร ทั้งนี้ต้องอยู่ในความปลอดภัยเป็นหลักและเป็นการลดอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น

7. การวัดผลและการเปลี่ยนแปลง :

แผนภูมิการทำงาน (Process Flowchart)

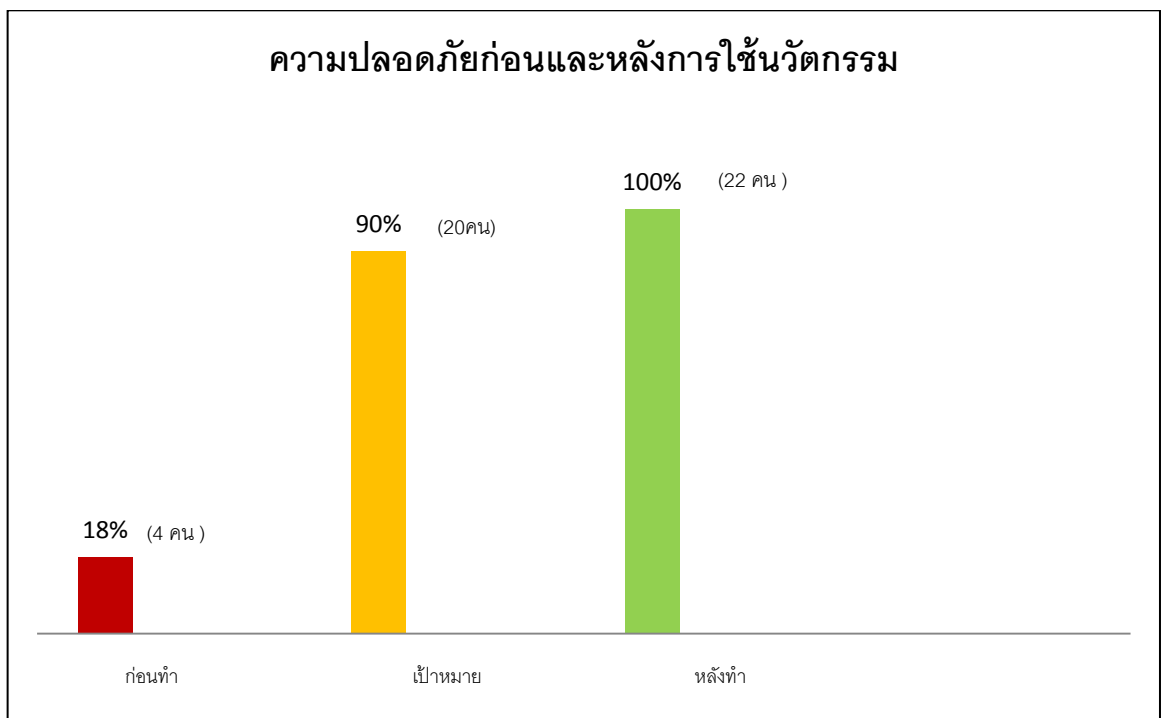
ตาราง สาเหตุของ การเกิดปัญหาและแผนการแก้ไข

ปัญหา	วิธีแก้ปัญหา	ผู้รับผิดชอบ	ว.ด.ป.ที่เริ่ม	ว.ด.ป.ที่สิ้นสุด	ผล
1.คน 1.1 ผู้ปกครอง -ไม่ใส่ใจ -ไม่ตระหนักถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้น	- ให้ความรู้ถึงอันตรายของน้ำยาล้างมือ - แนะนำให้ดูแลใกล้ชิดโดยเฉพาะเมื่อเด็กเข้าห้องน้ำจะไปเล่นน้ำยาล้างมือ	-เกศยุพี	มีนาคม 58	พฤษภาคม 58	ผู้ปกครองได้รับความรู้
1.2 บุคลากร -ไม่ตระหนักคิดว่าผู้ปกครองดูแล -ขาดบุคลากร 1.3เด็ก -พัฒนาการช้าระดับรุนแรงยังไม่เข้าใจสิ่งที่บอก -อยู่ไม่นิ่ง ซุกซนหยิบทุกอย่างที่ใกล้มือ	-สร้างความตระหนักโดยให้นำเรื่องที่เด็กเล่นน้ำยามาเล่าให้เพื่อนฟัง -ถ้าบุคลากรทุกคนเน้นย้ำผู้ปกครองจะสามารถทดแทนบุคลากรที่ไม่เพียงพอได้ - ฝึกไม่ไห้เด็กหยิบขวดล้างมือ โดยเริ่มจากการให้มีสมาธิ สามารถอยู่นิ่งได้มากขึ้น -ต้องมีอุปกรณ์ป้องกันไม่ไห้เด็กหยิบขวดตามลำพังได้	-เกศยุพี	มีนาคม 58	พฤษภาคม 58	มีแนวปฏิบัติในการใช้ขวดน้ำยาล้างมือ
2.วัสดุอุปกรณ์ของเก่าที่ใช้เด็กสามารถหยิบ เปิด และกดได้เองโดยไม่ทราบว่าจะเกิดความเสีียงน้ำยาเข้าตาปากได้-ขาดอุปกรณ์ป้องกันเด็ก	-ประชุมปรึกษาหารือร่วมกับบุคลากรเพื่อทำนวัตกรรม	เกศยุพี นันทวิภา กาญจนา วัฒนา ธัญญา ชาญ สุพัก ฉนวนพร	มีนาคม 58	เมษายน 58	ได้อุปกรณ์ในการใช้น้ำยาล้างมือแบบใหม่
3.วิธีการ	- วิธีการเก่าไม่สามารถลดความเสี่ยงได้ เช่น นำขวดไว้ที่สูงเนื่องจากเด็กถึง 18 ปี ดังนั้นสามารถหยิบของสูงได้ถ้าไว้ในตู้ต้องล็อคกุญแจซึ่งไม่สะดวกในการใช้ ดังนั้นเมื่อมีขวดแบบใหม่ ควรมีวิธีการใช้ติดข้างขวด และนำไปเป็นแนวทางการปฏิบัติ	เกศยุพี	ก.ค.2558	-	ได้วิธีการปฏิบัติที่ง่ายต่อการแก้ปัญหา

วิธีการที่เลือกเข้ามาแก้ปัญหา

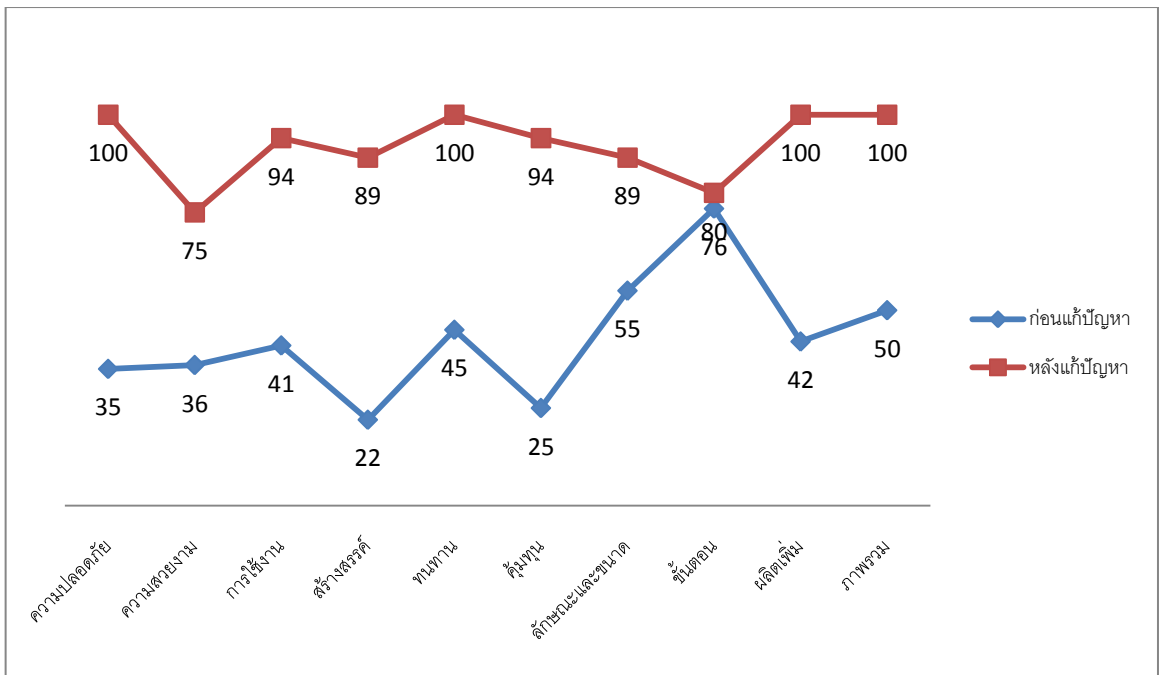
- 1.การประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน ภายในบุคลากร ของWard เพื่อหาทางแก้ไข โดยจะมีประติษฐ์อุปกรณ์ที่ช่วยให้มีความปลอดภัยในการใช้น้ำยาล้างมือ
- 2.จากนั้นได้ให้ผู้ปกครอง ได้มีส่วนร่วมในการประติษฐ์และออกแบบอุปกรณ์ที่เหมาะสม โดยจากประสบการณ์ ความต้องการและความคิดเห็นของผู้ปกครอง
- 3.ได้ดำเนินการ ทำCQI ไป 4 ครั้ง เพื่อความปลอดภัยในการใช้งาน
ครั้งที่ 1 ออกแบบอุปกรณ์ใช้ขวดพลาสติกทึบ พลาสติกใส ทำเป็นกล่องใส่น้ำยา แต่ฝาด้านหลังปิดไม่สนิท
ครั้งที่ 2 ใช้ท่อPVC ใส่น้ำยา จากนั้นติดตั้งกับไม้เพื่อติดฝาผนัง โดยมีช่องใส่นิ้วมือกดและมีช่องเห็นปริมาณน้ำยาว่าเหลือน้ำยามากน้อยเพียงใด แต่มีปัญหาเด็กสามารถกดได้ในบางคน
ครั้งที่ 3 นำอุปกรณ์มาใส่ที่บริเวณคอขวดต้องหันถูกช่องจึงจะสามารถกดได้ แต่ไม่สวยงาม
ครั้งที่ 4 นำท่อPVC มาเพิ่มสีและตกแต่งให้สวยงาม สามารถนำไปใช้ได้

ข้อมูลเปรียบเทียบก่อนและหลังการแก้ปัญหา

จากกราฟ มีผู้ปกครองจำนวนทั้งหมด 22 คน ได้ใช้น้ำยาล้างมือร่วมกับผู้ปกครอง คิดเป็น 18 % (4 คน) เป้าหมายต้องการ 90 % ซึ่งพบว่าหลังการทำนวัตกรรม เด็กทุกคนได้ใช้น้ำยาล้างมือร่วมกับผู้ปกครอง 100 % (22 คน) สามารถลดความเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุจากการที่ผู้ปกครองด้านสติปัญญาใช้น้ำยาล้างมือตามลำพัง

ความพึงพอใจผู้ปกครองก่อนและหลังการทำนวัตกรรมการระดับมากขึ้นไป

จากกราฟพบว่าหลังการทำนวัตกรรมการผู้ปกครองมีความพึงพอใจระดับมากขึ้นไปสูงก่อนการใช้ นวัตกรรมในทุกข้อ ข้อที่ผู้ปกครองมีความพึงพอใจระดับมากขึ้นไป 100% ได้แก่ ความปลอดภัย ควรผลิต เพิ่มและมีระดับความพึงพอใจระดับมากในภาพรวม ส่วนข้อที่ได้ระดับมากน้อย(75 %)คือความสวยงาม ซึ่งข้อนี้ สามารถนำไปพัฒนาได้ในครั้งต่อไปเมื่อเพิ่มงบประมาณ

จากเป้าหมายเพื่อลดความเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุจากการที่ผู้ปกครองด้านสติปัญญาใช้น้ำยาล้างมือตามลำพัง ผลการทำนวัตกรรมการรายงานการเกิดอุบัติเหตุ = 0

8. บทเรียนที่ได้รับ :

- ผู้ใช้บริการ การให้บริการต้องคำนึงถึงปลอดภัยมากที่สุดถึงจะทำให้บรรลุเป้าหมายที่ได้พัฒนางานนี้
- ระบบงาน ควรจัดระบบงานให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเนื่องจากเป็นผู้มีส่วนใช้อุปกรณ์มากที่สุด และคำนึงถึงความต้องการให้ได้มากที่สุด
- บุคลากรผู้ปฏิบัติ ควรมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น ความริเริ่มสร้างสรรค์

9. การติดต่อกับทีมงาน : นางเกศยุพี วัฒนธนากร หอผู้ป่วย 3 สถาบันราชกุมูล

โทรศัพท์ 085 0700501 e-mail gedyuppee@hotmail .com

10. คณะทำงาน :

1. นางเกศยุพี วัฒนธนากร	หัวหน้าทีม
2. นางนันท์วิภา วนธารกุล	สมาชิก
3. นางสาวกาญจนา ช่มอาวุธ	สมาชิก
4. นายวัฒนา เตจาคำ	สมาชิก
5. นายธัญญา ทัสกุล	สมาชิก
6. นายสุพัก เทียนคำ	สมาชิก
7. นายชาญ โสพัฒน์	สมาชิก
8. นางสาวฉนวนพร ก้านเพชร	สมาชิก